

december 1927, der indeholdt regler om, at formueskatten under visse betingelser på begæring skulle nedsættes under hensyn til formueudbyttets størrelse.

Da det må anses for rimeligt i de ommeldte tilfælde at indrømme en lempelse af formueskatten, uanset indkomstens absolutte størrelse, har man i § 89 foreslået en regel, svarende til den gældende, idet dog de 3 pct. er forhøjet til 3½ pct., og maksimum for nedsættelsen fra 80 til 90 pct. Den fælleskommunale formueskat er som nævnt indarbejdet i formueskatten til staten efter § 87, og nedsættelsesreglen vil som følge heraf få anvendelse på hele formueskatten.

KAPITEL 6.

Formueskat for dødsboer.

De i dette kapitel foreslåede regler betegner en væsentlig omlægning af de nugældende regler for formueskat af indenlandske offentligt skiftede boer.

Privat skiftende arvinger har besiddelsen af og rådighed over boets formue; de betragtes derfor også i formueskattemæssig henseende som ejere, og der opstår ikke spørgsmål om at pålægge boet en selvstændig formueskattepligt. Anderledes stiller forholdet sig med hensyn til offentligt skiftede boer, hvor besiddelsen af og rådighed over boets midler er henlagt til skifteforvalteren (skifteret eller executor), og hvor det derfor ikke synes muligt at pålægge arvingerne formueskattepligten, så længe midlerne er inddraget under bobehandlingen. På den anden side kan det heller ikke anses for rimeligt, at sådanne til den private formuesfære hørende midler i hele den periode, i hvilken bobehandlingen står på, skal være unddraget formuebeskatning, og medens statsskatteloven af 1922 ikke indeholdt hjemmel til en sådan beskatning, blev der ved lov nr. 95 af 20. marts 1940 tilvejebragt speciel hjemmel herfor, en hjemmel, som stadig er blevet fornyet ved de senere årlige skatteudskrivningslove, senest lov nr. 109 af 31. marts 1952 §§ 26 ff. Afgørende for, om formueskattepligt foreligger, er efter disse love, om boet henstår under offentlig skiftebehandling ved skatteårets begyndelse, den 1. april. Foreligger denne betingelse, bliver boet formueskattepligtigt for hele skatteåret, uanset om boet sluttes in-

den dettes udgang. Et offentligt dødsbo kan herefter henstå under behandling i næsten et år uden at ifalde formueskattepligt; nemlig hvis dødsfaldet er indtrådt umiddelbart efter en 1. april, og kan omvendt ifalde formueskattepligt for et helt skatteår, selvom dets behandling kun strækker sig over en kort del af skatteåret. Disse konsekvenser af de gældende lovregler må i det hele betragtes som lidet heldige. Da afdødes formueskattepligt ophører med udgangen af den måned, i hvilket dødsfaldet har fundet sted, må det anses for naturligt, at hans bo i de tilfælde, hvor hans efterladenskaber inddrages under offentligt skifte og henstår under særskilt forvaltning som en art juridisk person, umiddelbart indtræder i formueskattepligten fra samme tidspunkt.

Skattelovskommissionen foreslog ud fra de anførte betragtninger (kommissionsudkastet §§ 77—80, bemærkningerne side 114—115) en beskatning hos boet af den under skiftet inddragne formue (bortset fra den efterlevende ægtefælles boslod) i forhold til det tidsrum, hvori boet henstår under behandling. Efter kommissionsudkastet skulle der kun foretages een ansættelse af dødsboet til formueskat. Denne skulle foretages efter forholdene ved skiftets begyndelse, og skatten skulle beregnes efter den for personer gældende skala; det beregnede skattebeløb skulle derefter forhøjes eller nedsættes, alt efter om bobehandlingen strakte sig over en periode, der var længere eller kortere end et år.

Også efter nærværende lovforslag skal indenlandske offentligt skiftede dødsboer svare formueskat efter personskalaen i forhold til den periode, hvori boet henstår under skiftebehandling, jfr. § 90.

Man har imidlertid ikke fundet det rigtigt at pålægge boerne formueskat for hele bobehandlingsperioden på grundlag af formuen ved skiftets begyndelse. Forholdet er jo det, at der ofte — navnlig hvor bobehandlingen står på i længere tid — sker udlodninger til arvinger og legatarer. De således udloddede midler skal modtagerne medtage i deres formue til beskatning. Skulle boets „begyndelsesformue“ ubetinget lægges til grund for boets formueansættelse, ville der derfor i vidt omfang blive tale om dobbeltbeskatning af de udloddede midler. Under hensyn hertil har man ment at burde foreslå, at et offentligt skiftet indenlandsk dødsbo medtages ved de ordinære skattean-